

Životopis

Magdalena Hojková, rozená Beňová

Paní Magdalena Hojková se narodila 12. listopadu 1941 v obci Mokroluh u Bardějova na Slovensku. Měla jedenáctičlennou rodinu. Maminka byla v domácnosti, tudíž se plně starala o rodinu. Tatínek se stal tesařem. Paní Hojková měla šest bratrů a dvě sestry. Už od malička byla křesťanka, protože se narodila do věřící rodiny.

Hned po maturitě jí bohužel zemřela maminka. Její tatínek zemřel roku 1968, tedy v době, kdy proběhla v Československu okupace spojeneckými armádami. Po škole se stala učitelkou matematiky, fyziky a hudební výchovy. Tato profese ji velmi naplňovala a ráda na ni vzpomíná.

Se svým manželem se poprvé setkala, když jí bylo 21 let. Hned se však za něj neprovdala. Pan Hojka to ale nevzdal, a navštívil ji další rok. To však také nevyšlo, a tak ji navštívil opět o rok později. Do společného života vstoupili v roce 1964, když jí bylo 23 let. Manželé se společně přestěhovali do Prahy, kde žili 3 roky. Poté opět následovalo stěhování, tentokrát do Písku. Postupně se do manželství narodily tři děti, tedy dvě dcery a jeden syn.

V Písku byl její manžel kazatelem Církve Bratrské. V minulém režimu nebylo vůbec jednoduché být věřícím a za tímto postojem si stát. Hojkovi zažili několik nepříjemných situací, které jim připravili představitelé tehdejšího režimu.

Pana Hojku nespočetněkrát vyslyšali příslušníci Státní tajné bezpečnosti (STB). Jednoho dne se zeptali: *“Jakou řečí to mluví vaše paní s tou paní Pacltovou?”* Paní Hojková si totiž volala se svojí kamarádkou paní Pacltovou a mluvily v šarijštíně, což je nářečí z Magdalenina rodiště.

Komunistům se nelíbilo, že kázání pana Hojky v Písku budilo velký zájem, takže do sboru začalo chodit mnoho nových lidí, především mládež. Proto jim balíky přicházely úplně rozbité a rozbalené.

Jednou zavolal manželům Hojkovým cizí pán ze Švýcarska a sdělil jim, že se v nemocnici nachází jeho sestra, která trpí rakovinou a jestli by jí neudělali poslední pomazání. Manželé si nejdříve mysleli, že si z nich někdo dělá legraci, ale nedalo jim to a šli se na dotyčnou paní podívat. V nemocnici opravdu ležela sestra onoho pána. Manželé Hojkovi za ní chodili každý den a zpívali jí křesťanské písně, i když ona paní byla komunistka. Jednoho dne je požádala, aby jí napsali text písně. Manželé Hojkovi jí ho bez váhání napsali. Když za ní přišli další den, bohužel ležela mrtvá na posteli a v ruce držela text písně - uvěřila. Na oplátku byli pozváni do Švýcarska k příbuznému zesnulé. Záměr tehdejšího režimu byl trvalé vystěhování nepohodlných osob. Mezi ně patřili i Hojkovi. Ti tuto variantu odmítli.

Rovněž manželům Hojkovým nebylo lhostejné strádání lidí v SSSR, kam v roce 1987 pašovali oblečení, jídlo a naděje v podobě Bibli.

Pan Hojka byl velmi akční člověk a nelíbilo se mu, že na ona křesťanská shromáždění se jen přicházelo, poslechlo se kázání a odešlo se. Velmi si přál, aby každý člen ještě něco dělal, vytvářel či se nějakou formou zapojoval do života sboru. Poroto se po Sametové revoluci rozhodl založit CB Elim v Písku.

Dne 24. září 1999 manžel paní Hojkové zemřel. Přesto musíme zmínit, že jeho vize se přeměnily v konkrétní dění.

Dne 1. září 2014 byla zahájena výuka na ZŠ Cesta, jejímž zřizovatelem se stala právě Církev bratrská Elim v Písku. Paní Hojková je z ní velmi nadšená.

Paní Magdalena Hojková celý svůj život zasvětila pomoci druhým.

Její vzkaz pro mladší generace zní: *“Vzdělávejte se, cestujte po světě, abyste nabrali zkušenosti.”* (Jan Ámos Komenský)